

er det. Der har, navnlig i det andet Thing, været meget discuteret om, hvilket Udtryk der skulde vælges; enten kongelige Embedsmænd eller fast ansatte; men det er jo klart, at, saaledes som det staaer, følger det af Pensionsloven, at, hvem der er kongelig Embedsmænd, er pensionsberettiget; men deraf følger ikke, at ikke senere specielle Love kunne give Andre Pensionsberettigelse end dem, der have det efter Pensionsloven.

Finantsministeren: Ved denne Sags første Behandling forekom det mig, at det Forslag, der dengang var stillet af det ærede Udvalgs samtlige Medlemmer, gik til en Overlighed i Henseende til Ansuelserne om, hvorledes den 4de Klasse af Soldembedsmænd burde stilles i Forhold til de andre. Jeg siger en Overlighed, fordi det forekommer mig, at man kan betegne det saaledes, naar en Klasse af Officianter, som hidtil aldeles ikke havde havt Afgang til Pension uden undtagelsesviis nogle af dem, som vare ansatte i Kjøbenhavn, men ingen af dem i det øvrige Land, paa eengang blev tildeelt Pensionsret og tillige blev tildeelt den uden at de iøvrigt skulde betragtes som kongelige Embedsmænd, men udnævnes af Ministeriet. Jeg tillod mig derfor at antyde, hvorledes det ærede Things Afgjørelse om de Spørgsmaal, der herved kunne komme i Betragtning, maatte henfigtsmæssigt kunde bevirkes ved at man gik en Middelvei imellem Udvalgets og Udkastets Forslag. De Antydninger, jeg i saa Henseende tillod mig at gjøre, have fundet Anklang hos Majoriteten af Udvalget, og det er Resultatet af en Conference, som jeg har havt med den ærede Ordfører, der har ført til det Forslag, som Udvalgets Majoritet nu har stillet til § 4. Med dette Forslag maa naturligviis fastholdes Forslag af Udvalgets Majoritet til § 3, som udgjør, om jeg saa tør sige, en integrerende Deel deraf; idetmindste for dem af det ærede Things Medlemmer, der maatte betragte Sagen fra den finantsele Side, vil det vistnok være af megen Vigtighed at see, at der i Udvalgets Majoritets Forslag til § 3 tilfigtes at formindste Alderstillagene med et Beløb af 6250 Rbd. aarlig. Jeg skal nu ikke sige, at jeg frasalder Udkastets Forslag for denne 4de Klasse, og istedet derfor slutter mig

til Udvalgets Majoritets Forslag til § 4; thi jeg troer, at begge Dele, baade Udkastets oprindelige Forslag, og dette Forslag af Udvalgets Majoritet, have hvert især sine Fordele og kunne ogsaa have sine Mangler. Det er en Mangel ved Udkastet, at det ikke udtrykkeligt er betegnet, at det først er efter 10 Aars Virksomhed i Statens Tjeneste, at de Vedkommende er tilslagt Pensionsberettigelse. I praktisk Henseende vil det vel være uden synderlig Consequence, fordi det meget sjældent vil blive Tilfældet, at Noget efter en kortere Tjenestetid end 10 Aar skulde erholde Pensionsberettigelse; men for dem, der lægge Bøgt paa denne Opfattelse af Sagen, erkjender jeg, at det er en Mangel ved Udkastet. Paa den anden Side er Udkastets Forslag i den Henseende fordelagtigere end Udvalgets i finantsele Henseende for Statskassen, at der kun gives et Antal af 100 Afgang til Pension, istedet for at der, efter Udvalgets Majoritets Forslag, bliver et Antal af 200; og jeg maa bemærke, at, skøndt jeg ikke troer, at Noget let vil stemme for Udvalgets Majoritets Forslag til § 4 uden tillige at stemme for dets Forslag til § 3, kunde det vel være muligt, at nogle af Things Medlemmer kunde finde sig foranledigede til at stemme for Udvalgets Majoritets Forslag til § 3, hvorved Alderstillagene Beløb formindres, uagtet de gave Udkastets anden Passus af § 4 Fortrinnet; det vilde være det i finantsele Henseende allerfordelagtigste. Men, naar man et Dieblit affeer fra Udkastet og i dets Sted bedømmer de forskellige Forslag, som her foreligge, og som ere fremkomne deels fra Udvalgets Majoritet, deels fra dets Minoritet og deels fra enkelte Medlemmer, saa kan jeg ikke nægte, at jeg fra Regeringens Standpunkt maa udtale mig til Fordeel for Udvalgets Majoritets Forslag til § 4. Jeg kan ikke lade den Bemærkning gjælde, som den ærede Landssthingsmand, der har stillet et Endringsforslag til § 4 (Køster), har fremfat som en Grindring imod Udvalgets Majoritets Forslag til denne Paragraph, at det nemlig medførte, at de vedkommende Embedsmænd ikke kunde forflyttes uden i Overensstemmelse med Grundlovens Regel i § 22, hvorimod det af ham stillede Forslag, der for-